

Scharnitzky József (1948–2009)

Meghatározó, karakteres személyllett szegényebb hazai nyomdászok családja.

Búcsúznunk kellett egy családapától, aki hivatásában is szinte családtagként fordult a tanítványokhoz, munkatársakhoz, ügyfelekhez. Sokan nem tudták róla, milyen szívósan folytatta harcát betegsége ellen, rendkívüli önfegyelmel rejtette el visszatérő fájdalmait. Utolsó napjait családja körében tölthette, onnan hívta haza nagy hirtelen Teremtője.

Scharnitzky József Palócföldön, Somoskőújfalun született, családja még iskoláskorában költözött Budapestre. A gimnázium elvégzését követően reprodukciós fényképésznak tanult, majd a Révai Nyomdában dolgozott. Diplomáit a Könnyűipari Műszaki Főiskola és a Lipcsei Műszaki Főiskola nyomdaipari szakán szerezte, melyet később mérnök-üzemgazdász képesítéssel egészített ki. A budapesti főiskolán reprodukciós fényképészetet, formakészítést és nyomtatási eljárásokat tanított. Tanári rangjához nem volt méltatlan a fizikai munka, másodállásban néhány tanítványával együtt dolgozott gépmesterként a Szikra Lapnyomdában éjszakánként, hétféteken. Hosszabb ideig az Akadémiai Kiadó és Nyomda Vállalat üzemvezetője volt.

Az üzemekben töltött gyakorlati munka és a főiskolán zajló oktatás mellett a rendszerváltást követően az üzleti életben is tevékenykedni kezdett, kezdetben a Polygraph cég, az NDK-beli nyomdagépgyártók szövetségének képviselőjét látta el. Hamarosan az osztrák Henn cég magyarországi leányvállalatához csatlakozott, s lett az évek során meghatározó személyisége és a manroland gépek apostola. A nyomógépek és egyéb nyomdai berendezések értékesítése mellett egy komplett technológia biztosítása érdekében meghonosította a VEGRA cég korszerű segédanyagait. Ezekkel a tevékenységeivel a magyar nyomdaipar technológiai fejlődését mozdította elő, többek között környezetkímélő megoldások elterjesztésével.

Munkáját nyugdíjazását követően is folytatta. Kitaró munkájának eredményeként a magyar nyomdaipar tavaly három új tekerces ofszetgéppel gazdagodott, melyeknek telepítését is végig tudta kíséni. Élete így pályája csúcán ért véget, megfosztva őt az életmű, a családi ház, a kert felépítését, valamint három gyermeke felnevelését követően az igazán megérdemelt pihenés lehetőségétől.

Olyan ember volt, aki hivatásként szerette munkáját, komoly szakmai tapasztalatokra tett szert a nyomdászat több területén és a ke-

reskedelemben is. Sokan gyors eszű, vidám tanárukként emlékeznek rá, akitől az alapokat elsajátíthatták. Mások számára neve az általa forgalmazott termékek elhivatott képviselőjéhez kötődött. Többen igazi barátot találtak benne, akinek jó volt elmondani akár szakmai, akár üzleti, akár személyes dolgokat. Jó humorú, felkészült, becsületos, tisztességes személynek ismerték tanárként és üzletemberként is, aki egyrészt felnőttként kezelte a diákokat, másrészt szívesen, türelemmel oktatta az ügyfeleit is. Mindannyian, akik ismertük, sokat kaphattunk tőle, legyen hát az utolsó szó a köszöneté.

Megemlékezésemet szeretném kiegészíteni néhány gondolattal, melyek partnereitől származnak:

„Néhány szó egy kedves barátról, aki sajnos elhagyott már minket.

Több mint húsz évvel ezelőtt ért az a szerencse, hogy megismerhettem Scharnitzky urat a mi VEGRA-termékeink képviselője kapcsán (akkoriban még a Brüder Henn keretében), és nagyon fájó, hogy ilyen nagyszerű embertől kell elbúcsúznunk. 'Joschi baci' – barátian így szólíthattam – nem csak kiváló szakember volt, hanem mindenekelőtt EMBER. Mindannyiunknak nagyon fog hiányozni 'Joschi' – de a szívünkben mindig társként őrizzuk majd emlékét.”

(Rudolf Weiß)

„József halála egyaránt óriási veszteség családjának, barátainak, partnereinek és az egész

nyomdászszakmának. Ő volt az, aki megalapozta a cégeink közötti kiváló kapcsolatot. Emlékének tisztelegve immár közös feladatunk, hogy ezt továbbra is az Ő szellemében tartsuk fenn.”

(Lakatos Imre)

„Halála nagy veszteség a magyar nyomdaipar számára. Józsi személyében kiváló szakembert veszítettünk el, én személyesen pedig egy igaz barátot. Nekem nagyon sokat segített, mikor ideje engedte, lejött hozzám, sokat beszélgettünk. Nagyon fog hiányozni a Magyar Nyomdaipar számára.”

(Tóth Imre)

„Engem is lesújtott Scharnitzky Józsi halálának a híre. Úgy gondolom, nem csak nekünk, akik személyesen ismertük és szerettük Őt, de az egész hazai nyomdászatnak nagy vesztesége, hogy eltávozott közülünk. Nyugodjon békében!”

(Bukovinszki János)

„Józsiiban egy mindig mosolygós és végtelenül türelmes, szakmailag felkészült kollégát veszítettünk el.”

(Ugrai Miklós)

„Részvétemet igaz megindultsággal tolmácsolnám! Isten vigyázzon a lelkére, nyugodjék békében!”

(Dávid Ferenc)

Mohor Balázs